

شما در حال مطالعه نسخه آنلاین یکی از مقالات «زبان مستر» هستید. لطفاً توجه داشته باشید که در این نسخه، برخی امکانات تعاملی مانند پخش صوت، ویدیو و تمرین‌های هوش مصنوعی در دسترس نیستند. برای مشاهده نسخه کامل و آنلاین مقاله، همراه با امکانات آموزشی و تجربه کاربری بهتر، [اینجا کلیک کنید](#).

ضمایر اشاره در انگلیسی + مثال و ترجمه

🕒 ۱۴۰۴/۰۹/۱۱ ارسال شده توسط مصطفی ساهری 📁 مقالات زبان انگلیسی © ۷.۳۴K بازدید

ضمایر اشاره در انگلیسی

Demonstrative Pronouns in English

+ مثال، ترجمه و تلفظ صوتی

this

that

these

those

zabanmaster.com

موضوعات این مقاله

۱ ضمایر اشاره در انگلیسی چیست؟ (Demonstrative Pronouns)

۲ اشاره به دور و نزدیک در انگلیسی

۳ جدول ضمایر اشاره در انگلیسی

۴ ضمایر اشاره در انگلیسی با مثال

۵ تفاوت ضمیر اشاره و صفت اشاره در انگلیسی

۶ کاربرد ضمایر اشاره در زمان‌های مختلف

۷ کاربرد ضمایر اشاره در مکالمات روزمره

۸ تفاوت ضمایر They و Those

۹ اشتباهات رایج در استفاده از ضمایر اشاره در انگلیسی

۱۰ سوالات متداول

ضمایر اشاره در انگلیسی چیست؟ (Demonstrative Pronouns)

ضمایر اشاره در انگلیسی کلماتی هستند که برای اشاره به افراد، اشیا یا موقعیت‌ها استفاده می‌شوند و مشخص می‌کنند چیزی نزدیک است یا دور، و مفرد است یا جمع. چهار ضمیر اشاره اصلی در انگلیسی عبارت‌اند از:

this (این) – that (آن) – these (اینها) – those (آنها)

به تلفظ ضمایر اشاره در انگلیسی نیز که در بالا آمده توجه کنید. این ضمایر بدون همراهی اسم (noun) می‌آیند و خودشان نقش اسم را بازی می‌کنند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

This is my notebook.

این دفتر من است.

That is your car.

آن، ماشین توست.

These are my friends.

این‌ها دوستان من هستند.

Those are expensive shoes.

آن‌ها کفش‌های گرانی هستند.

ضمایر اشاره یکی از پایه‌ای‌ترین ساختارها در انگلیسی‌اند و در مکالمات روزمره، خرید کردن، توصیف موقعیت و اشیاء بسیار استفاده می‌شوند.

اشاره به دور و نزدیک در انگلیسی

در انگلیسی ضمایر اشاره بر اساس فاصله فیزیکی یا ذهنی استفاده می‌شوند. یعنی با انتخاب ضمیر مناسب نشان می‌دهیم چیزی نزدیک است یا دور – چه از نظر مکان، چه زمان، چه گفتگو.

ضمایر اشاره برای فاصله نزدیک

this (مفرد) و these (جمع) برای اشاره به چیزهایی که نزدیک ما هستند، استفاده می‌شود.

مثلاً:

This is my coffee.

این قهوه من است.

These are your keys.

این‌ها کلیدهای تو هستند.

This feels really warm.

این خیلی گرم است.

ضمایر اشاره برای فاصله دور

that (مفرد) و those (جمع) برای اشاره به چیزهایی که دور از ما هستند، به کار می‌روند.

مثال‌ها:

That is our hotel across the street.

آن هتل ماست آن طرف خیابان.

Those are the mountains we talked about.

آن‌ها همان کوه‌هایی هستند که درباره‌شان صحبت کردیم.

I don't like that; it seems strange.

آن را دوست ندارم؛ عجیب به نظر می‌رسد.

بیشتر بخوانید: **There** در انگلیسی

اشاره به دور و نزدیک در زمان

فاصله فقط مکانی نیست؛ از ضمایر اشاره برای نزدیکی یا دوری زمانی نیز استفاده می‌شود.

This morning was really busy.

امروز صبح خیلی شلوغ بود.

Those days were simpler.

آن روزها ساده‌تر بودند.

اشاره‌ی ذهنی (در مکالمه و متن)

گاهی فاصله نه فیزیکی است و نه زمانی؛ بلکه ذهنی یا موضوعی است.

This is what I mean: we need a new plan.

منظورم این است: ما به یک برنامه جدید نیاز داریم.

That is exactly why we cancelled the trip.

دقیقا به همین دلیل سفر را لغو کردیم.

جدول ضمایر اشاره در انگلیسی

جدول زیر چهار ضمیر اشاره اصلی در انگلیسی را بر اساس مفرد/جمع و نزدیک/دور نشان می‌دهد. این جدول یکی از ساده‌ترین و سریع‌ترین روش‌ها برای یادگیری و مرور ضمایر اشاره است.

ضمیر	نوع	فاصله	معنی فارسی
this	مفرد	نزدیک	این
these	جمع	نزدیک	این‌ها
that	مفرد	دور	آن
those	جمع	دور	آن‌ها

در نتیجه ضمیر جمع برای اشیا در انگلیسی شامل these (برای نزدیک) و those (برای دور) می‌شود.

ضمایر اشاره در انگلیسی با مثال

در این بخش، کاربرد هر چهار ضمیر اشاره را در قالب جمله‌های واقعی و رایج می‌بینیم.

مثال‌های this (برای اشاره به چیزهای مفرد و نزدیک):

This is exactly what I needed.

این دقیقاً همان چیزی است که لازم داشتم.

Is this your water bottle?

این بطری آب توست؟

Listen to this, it's important.

به این گوش بده، مهم است.

مثال‌های these (برای اشاره به چیزهای جمع و نزدیک):

These are my new glasses.

این عینک جدید من است.

Can you move these for a second?

می‌توانی این‌ها را یک لحظه جابه‌جا کنی؟

These taste much better than yesterday.

این‌ها خیلی بهتر از دیروز طعم دارند.

جملات مثال that (برای اشاره به چیزهای مفرد و دور):

That sounds like a great idea.

آن ایده خیلی خوبی به نظر می‌رسد.

Who put that on the table?

چه کسی آن را روی میز گذاشته؟

I don't think that is necessary.

فکر نمی‌کنم (آن) لازم باشد.

مثال برای those (برای اشاره به چیزهای جمع و دور):

Those were the best days of my life.

آن‌ها بهترین روزهای زندگی‌ام بودند.

Are those your shoes by the door?

آن کفش‌ها کنار در مال تو هستند؟

I can't reach those; they're too high.

نمی‌توانم به آن‌ها برسم (دستم به آن‌ها نمی‌رسد)؛ خیلی بالا هستند.

تفاوت ضمیر اشاره و صفت اشاره در انگلیسی

در انگلیسی، کلمات *this / that / these / those* هم می‌توانند ضمیر اشاره باشند، هم صفت اشاره. و اما تفاوت اصلی این دو:

ضمیر اشاره (Demonstrative Pronoun)

به تنهایی می‌آید و جای اسم را می‌گیرد. یعنی بعد از آن هیچ اسمی نمی‌آید. مثلاً:

This is mine.

این مال من است.

That was a great movie.

فیلم خیلی خوبی بود.

در این جملات، «this» و «that» خودشان نقش اسم را دارند.

صفت اشاره (Demonstrative Adjective)

قبل از یک اسم می‌آید و آن را توصیف می‌کند. یعنی حتماً اسم بعد از آن می‌آید.

This book is interesting.

این کتاب جالب است.

Those cars are very old.

آن ماشین‌ها خیلی قدیمی هستند.

در این جملات «this» و «those» تنها نیستند و صرفاً اسم بعدی را مشخص می‌کنند.

در نتیجه:

– اگر بعد از کلمه **this / that / these / those** اسم بیاید – **صفت اشاره** است.

– اگر بعدش اسم نباشد – **ضمیر اشاره** است.

کاربرد ضمیر اشاره در زمان‌های مختلف

ضمایر اشاره فقط برای اشاره به اشیا و افراد استفاده نمی‌شوند؛ بلکه در انگلیسی برای اشاره به زمان‌های نزدیک یا دور هم کاربرد دارند. این کاربرد در مکالمات روزمره بسیار رایج است و به طبیعی‌تر شدن زبان کمک می‌کند.

اشاره به زمان نزدیک

برای زمان‌های نزدیک به لحظه صحبت از **this / these** استفاده می‌شود.

This morning was really cold.

امروز صبح خیلی سرد بود.

I'm busy this week.

این هفته سرم شلوغ است.

These days, I work from home.

این روزها از خانه کار می‌کنم.

اشاره به زمان دور

برای زمان‌هایی که از نظر ذهنی یا تقویمی «دور» محسوب می‌شوند از *that / those* استفاده می‌شود.

That day changed everything.

آن روز همه چیز را تغییر داد.

I still remember that evening.

هنوز آن روز عصر را به خاطر دارم.

Those years were really tough.

آن سال‌ها واقعا سخت بودند.

اشاره به گذشته دور در روایت

در داستان‌گویی و به یاد آوردن روزها و زمان‌های گذشته those خیلی پرکاربرد است.

Those were the times we had no worries.

آن زمان‌ها هیچ دغدغه‌ای نداشتیم.

کاربرد ضمائر اشاره در مکالمات روزمره

ضمائر اشاره در مکالمات روزمره بیشتر از چیزی که تصور می‌کنید استفاده می‌شوند. چه در خرید، چه در توضیح احساسات، چه هنگام معرفی یک ایده، این چهار کلمه (this / that / these / those) نقش مهمی دارند. در ادامه رایج‌ترین کاربردها همراه با مثال آمده است.

۱- وقتی می‌خواهیم چیزی را نشان بدهیم

در «اشاره فیزیکی» به اشیاء، محصولات، افراد، یا هر چیز قابل مشاهده.

This is my favorite café.

این کافه مورد علاقه من است.

Do you see that building over there?

آن ساختمان آنجا را می‌بینی؟

۲- در خرید و فروش (Shopping)

بسیار کاربردی در فروشگاه‌ها، بوتیک، مغازه موبایل و...

How much are these?

قیمت این‌ها چند است؟

I prefer that one on the top shelf.

آن یکی روی قفسه بالا را ترجیح می‌دهم.

۳- برای معرفی یک ایده یا موضوع در گفتگو

وقتی می‌خواهیم نظر بدهیم یا موضوع تازه‌ای را مطرح کنیم.

This is what I'm trying to say.

حرف من این است. / این حرفی‌ست که دارم سعی می‌کنم بزنم.

That makes sense.

(آن) منطقی‌ست.

۴- ابراز احساسات، واکنش‌ها، یا قضاوت‌ها

بسیار روزمره و طبیعی.

This tastes amazing!

این مزه‌ی شگفت‌انگیزی می‌دهد!

I don't like that.

آن را دوست ندارم.

۵- وقتی چند چیز را مقایسه می‌کنیم

These are better than those.

اینها بهتر از آنها هستند.

I'll take this one, not that one.

این یکی را برمی‌دارم (می‌خرم)، نه آن یکی.

۶- در شروع یک داستان یا اشاره به اتفاقات گذشته

Those were the days!

چه روزهایی بود!

That was when everything changed.

آن موقع بود که همه چیز عوض شد.

۷- در پاسخ‌های کوتاه و طبیعی

Who said that?

چه کسی آن حرف را زد؟

This is enough, thanks.

کافی است، ممنون.

تفاوت ضمائر They و Those

با این که هر دو کلمه "those" و "they" را می توان در فارسی به (آنها) ترجمه کرد، این دو کلمه تفاوت هایی دارند که البته در کاربردشان هم تاثیرگذار است. همانطور که قبل تر هم گفته شد "those" برای اشاره به چند چیز که در فاصله مکانی یا زمانی بیشتری از گوینده یا شنونده قرار دارند استفاده می شود. به عنوان مثال:

Those books on the shelf are mine.

آن کتاب های روی قفسه برای من هستند.

Those people over there are waiting for the bus.

افرادی که آنجا هستند منتظر اتوبوس هستند.

از طرف دیگر، "they" یک ضمیر شخص (personal pronoun) است که برای اشاره به گروهی از افراد یا اشیا استفاده می شود و معمولا به عنوان فاعل (subject) جمله به کار می رود. به عنوان مثال:

They are my friends.

آنها دوستان من هستند.

They always go to the beach on weekends.

آنها همیشه آخر هفته ها به ساحل می روند.

همچنین می توانید زمانی که می خواهید به یک صرف نظر از جنسیت اشاره کنید (یعنی "he" یا "she" به کار نبرید) می توانید از "they" استفاده کنید. مثلاً:

Someone left their jacket in the classroom; they should come back and get it.

یک نفر کتش را در کلاس جا گذاشته؛ باید برگردد و آن را بردارد.

اشتباهات رایج در استفاده از ضمائر اشاره در انگلیسی

با این که ضمائر اشاره ای بشدت کاربردی هستند، استفاده از آنها می تواند گاهی چالش آمیز باشد. این که اشتباهاتی را در زبان انگلیسی مرتکب شویم راحت است، بخصوص زمانی که در حال یادگیری انگلیسی به عنوان یک زبان خارجی هستیم. در ادامه به اشتباهات رایج استفاده از ضمائر اشاره در انگلیسی و راه پرهیز از آنها می پردازیم:

- قاطی کردن "this" و "that" – حواستان باشد که از this برای چیزی که نزدیک باشد استفاده می کنیم و از that برای چیزی که دور باشد. بنابراین در صورتی که می خواهید به کتابی که در مقابلتان قرار دارد اشاره کنید، باید از "this book" استفاده کنید. یک تمرین خوب برای رفع این مشکل، این است که به چیزهایی که در اطرافتان هستند اشاره کنید و از این دو کلمه استفاده کنید. البته این تمرین به یادگیری کلمات بیشتر و افزایش دایره لغات انگلیسی شما نیز کمک می کند.
- قاطی کردن "these" و "those" – این موضوع هم خیلی رایج است. نکته ای که باید به آن توجه کنید این است که به یک چیز اشاره می کنید یا چند چیز. همچنین برای تمرین بیشتر می توانید در حین انجام تمرینی که بالاتر به آن اشاره شد، حالت جمع یک چیز را هم بگویید. پس مثلاً اگر به صندلی نزدیکتان اشاره می کنید و می گوئید "this chair"، بد نیست در ادامه هم تصور کنید چند صندلی هست و بگویید "these chairs".
- اشاره غیر دقیق با ضمیر اشاره – برای این که این موضوع باعث عدم فهم صحبت شما نشود و بتوانید به شکل درست از ضمائر اشاره استفاده کنید، بد نیست بعد از آنها از antecedent مناسب استفاده کنید. antecedent آن چیزی است که به آن اشاره می کنید.

ضمایر اشاره (this / that / these / those) یکی از پایه‌ای‌ترین ساختارهای انگلیسی هستند که برای اشاره به اشیا، افراد، زمان‌ها و حتی ایده‌ها استفاده می‌شوند. این ضمایر بر اساس نزدیک/دور بودن و مفرد/جمع بودن انتخاب می‌شوند و هم به صورت ضمیر و هم صفت اشاره به کار می‌روند. با شناخت کاربردهای روزمره و مثال‌های واقعی، استفاده از آن‌ها در مکالمه بسیار طبیعی و روان خواهد شد.

سوالات متداول

فرق this و these چیست؟

this مفرد است (این)، these جمع است (این‌ها).

آیا می‌توانیم those را برای انسان‌ها هم استفاده کنیم؟

بله؛ وقتی گروهی دورتر باشند: Who are those? = آن‌ها چه کسانی هستند؟

کجا باید از that استفاده کنیم؟

برای اشاره به چیز یا موضوعی که دور است یا از نظر ذهنی «جدا»ست.

تفاوت ضمیر اشاره با صفت اشاره چیست؟

ضمیر اشاره به تنهایی می‌آید؛ صفت اشاره قبل از اسم می‌آید (this book).

آیا این ضمایر در زمان هم کاربرد دارند؟

بله؛ برای اشاره به زمان نزدیک (this week) یا زمان دور (those days) استفاده می‌شوند.